ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

17 ARALIK 1998 PERŞEMBE • SAYI: 73 • FİYATI: 150.000 TL

TAHLİYE YETMEZ, DEVLET SANATÇISI YAPIN!

Göktepe davasında beş sanık polis serbest bırakıldı! Sanık yakınları bozkurt işareti yaparak Göktepe ailesinin ve avukatların üzerine yürüdü! Özgürlük düşmanı katillere ve "yüce" kollayıcılarına inat, 29 OCAK'TA AFYON'DAKİ DURUŞMADA BULUŞALIM!

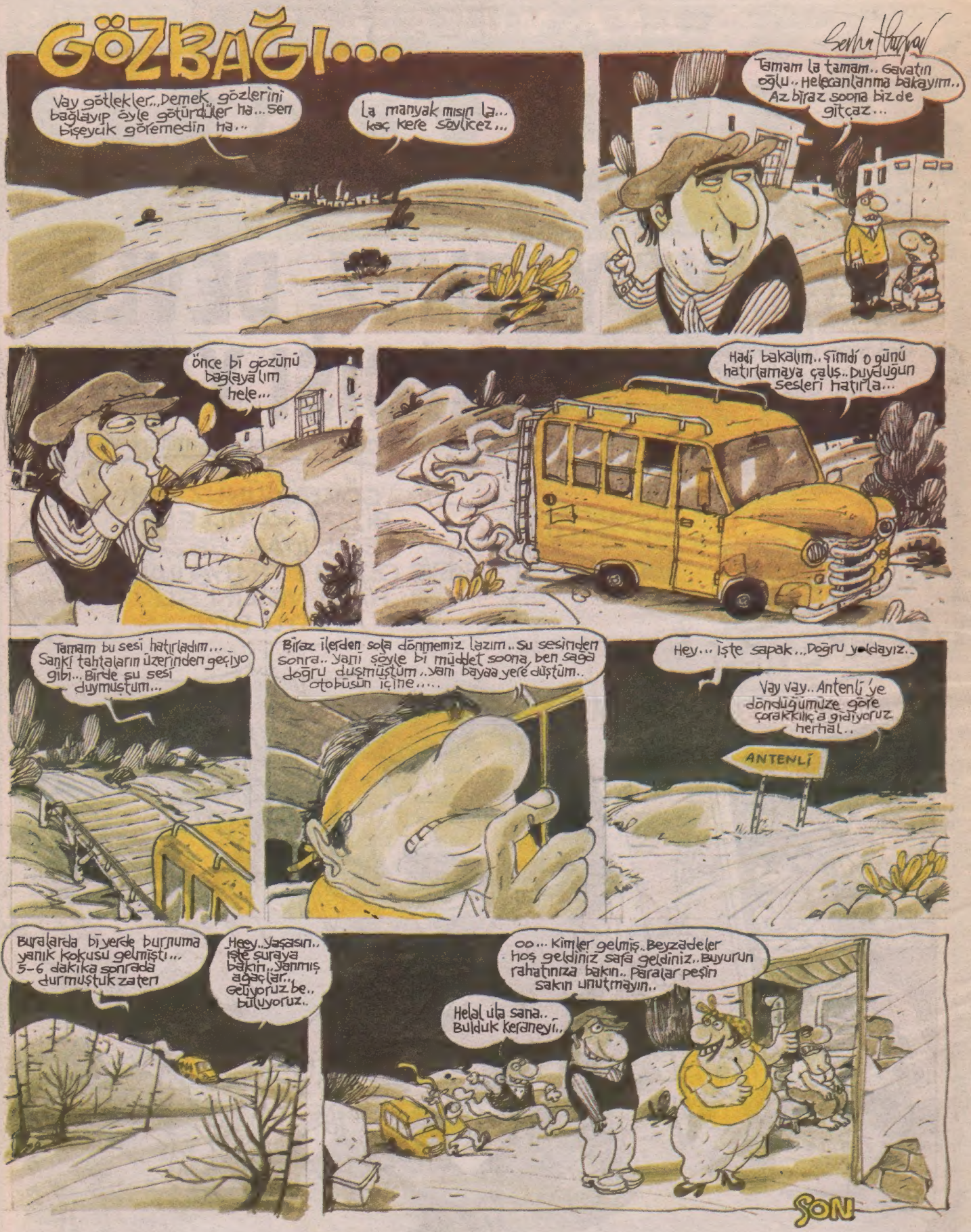

Cumhuriyet
Dinozor
Sayı: 73
17 Aralık 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul

▶YUH! DÜNYANIN EN GÜZEL YÖRELERİNDEN BİRİ OLAN, DOĞA HARİKASI ÇAMLIHEMŞİN'E HİDROELEKTRİK SANTRALİ YAPIMINA BAŞLANDI!

▶Apo hakkında her gün yeni bir iddia ortaya çıkıyor. Dış basına göre, "Apo terörü ve PKK'yı bıraktı"!

DİNOZOR'DA BARIŞ

SapaSAĞlam adamsın, çete kursana!

Akla dosyayı gelir iktidarı!

CHP'nin üstü liberal altı ok!

Liboşlar buKALEMun taklidi yapıyorlar!

BARIŞ ERTÜRK

▶DYP milletvekili ve eski bakan Nafiz Kurt, ABD'de ortaya çıkan 50 bin dolarlık gizli hesabı için, "Bu para kapıcıda bile var, ne var bunda" dedi!

▶ NİÇİN her krizde kabak işçilerin başlarına patlıyor? NİÇİN medya, işsiz kalanlardan çok, göt-göbek büyütemeyecekleri için üzülen patron ağlaşmalarına daha çok yer veriyor? Bir sosyal sınıfın, diğer bir sosyal sınıf üzerinde tahakkümü NİÇİN bu kadar normal karşılanıyor? NİÇİN ey "Mesul" Yılmaz?..

▶1994 krizinde patronlara, "İki ay ücretsiz çalışma" önerisi götüren Türk-Metal'in "işçisatar" başkanı Mustafa Özbek, şimdi de "işçilerin patronla zararı paylaşmasını" önerdi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Ecevit-Baykal görüşmesinde şok sonuç! Ecevit, CHP'yle işbirliğine razı oldu! "Ancak bir koşulum var" diyen Ecevit şöyle konuştu: "Deniz Bey, evladımız olmayı ve soyadımızı taşımayı kabul ederse, seve seve birleşiriz! Yıllar boyunca aile partisi olmaya o kadar alıştık ki, başka bir formül düşünemiyoruz! Evlatlığım Deniz Ecevit'in sözümden çıkmayacağına eminim! Yeter ki ailemizin parti üzerindeki egemenliği devam etsin!"

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

DYP milletvekili saldırıya uğradı! Ziraat Bankası New York Şubesi'nde 50 bin dolarlık gizli hesabı ortaya çıkan eski bakan Nafiz Kurt, Yeniköy'de bacağından vuruldu! Olay yerine bırakılan imzasız mektupta, "Kimse bizden habersiz, komisyon vermeden iş çeviremezdir. Hele Amerika ve dolar söz konusuysa, cezasız bırakmayızdır. Bu bir ders olsundur" yazdığı öğrenildi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

"10 milyar dolar kredi veririz fakat reformcu hükümet kurun ve erken seçimden vazgeçin" diyen IMF'den yeni öneri geldi! Bir IMF yetkilisi, "Bayrağınızdan ayı kaldırın ve 49 yıldız daha ekleyin, size 100 milyar dolar verelim" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

"Devlet Sanatçılığına" gösterilen tepkilere yanıt olarak, "Başında devlet olan her şey iyidir" diyen Süleyman Demirel, görüşünde ısrar etti! Demirel, "Vatan haini Nâzım Hikmet'i yurttaşlıktan atmayı, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını astırmayı, Eşber Yağmurdereli'yi hapiste tutmayı hep devlet terörüne borçluyuz! Daha ne olsun" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Türkçe prospektüs uygulaması geliyor! Bu uygulamanın ilk kez Viagra ile başlayacağı, fakat öncelikle 2,5 yıl boyunca "prospektüs" kelimesine Türkçe karşılık bulunmaya çalışacağı belirtildi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Sibel Can'dan ilginç açıklama! Conrad Otel'de basın toplantısı düzenleyen Can, "Çantay'la ilişkim var" dedi! Sibel Can şöyle konuştu: "Evet, Çantay'la uzun süredir ilişkim var ve bu ilişki devam edecek. Fakat yanlış anlaşılmasın, ilişkim manken Karahan Çantay'la değil; dandik dizilerimden, tuhaf danslarımdan ve kalitesiz şarkılarımdan edindiğim servetimi istiflediğim çantayladır! O çanta benim her şeyim, daha büyük bir çantayla ilişkim sürecek!"

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Hakem Serdar Çakır film yıldızı oluyor! Bir Hollywood yapımcısı, "Fenerbahçe-İstanbulspor maçını izledim. Şiddeti bu kadar seven insan görmedim! Şiddette yeni boyutlar keşfeden Çakır'ı şöhret yapıcam" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

DERYA SAYIN

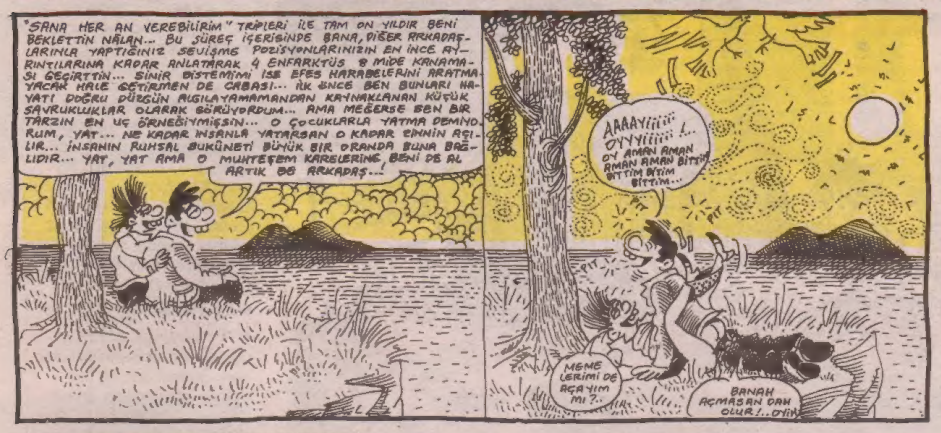

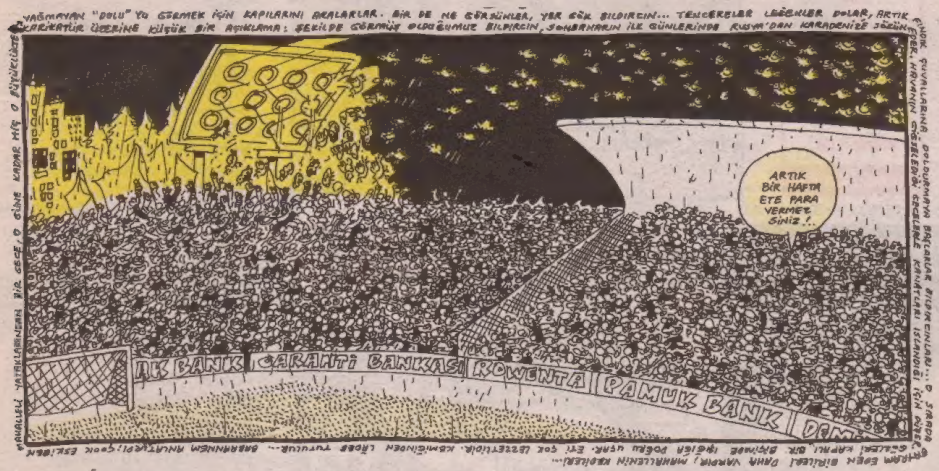

Son anda aldığımız bir habere göre...

DEVLET SANATÇILIĞI

–Sokakta dolaşan her üç kişiden dördünü devlet sanatçısı yaptılar Mazhar!... Bu kadar da olmaz yani... Şimdi İbrahim Tatlıses haksız mı benim neyim eksik derken. Herkesi devlet sanatçısı yaptılar, onu niye yapmadılar...

–Olur mu canım. Herkes devlet sanatçısı olabilir mi? Bence İbrahim Tatlıses devlet lahmacuncusu olsun. Ne dedi Selçuklu Belediye Başkanı: Paşa bile olsa haddini bilmeli...

–Paşa da onun haddini bildirdi ama... Bence herkes kadar İbo'nun da hakkı var. En olmadık insanlara bu san verildi. Hem de o kadar bol keseden...

–Öyle abuk konuşma Nüzhet... Devlet neye ihtiyaç duyarsa o ihtiyacını karşılar... Demek ki böyle bir ihtiyaç doğdu...

–Devlet Malzeme Ofisi stoklarında devlet sanatçısı mı bitmiş Mazhar!... Resmi Gazete'ye ilan verselerdi bari... Bir miktar devlet sanatçısı alınacaktır diye... İhale açsalardı... İhtiyaçmış... Peki şimdi ne yapacaklar stoklardaki ihraç fazlası devlet sanatçısını?...

–Senin aklın hiç çalışmıyor Nüzhet. Misal, İtalyan Kültür Bakanı gelip sordu: "Sizin kaç adet devlet sanatçınız var" diye... Ne diyeceksin? "5 taneydi, biri geçenlerde rahmetli oldu, kala kala dört adet kaldı, onlara da gözümüzün bebeği gibi bakıyoruz, yemiyoruz yediriyoruz, içmiyoruz içiriyoruz" mu diyeceksin?

–Sidik yarışı mı yapcaz yani devlet sanatçılığı konusunda da?

–Yahu devletin itibarı diye bi şey var... 4 tane yelkenlemek üzere olan devlet sanatçısına sahip bir devlet olur mu? Kulüpler bile artık nasıl da uyandı, alt yapıya önem veriyor. Devlet de uyanmalı. Bence bu kadar devlet sanatçısı az bile... Biz de göğsümüzü gere gere "1879 tane devlet sanatçımız var" demeliyiz artık...

–Bence laboratuvar ortamında üretmeyi denesek...

–Dalga geçme Nüzhet, dalga geçme...

–Bak aklı başında olanlar nasıl çeviriyor bu sanı... Hem bugüne kadar binlerce gerçek sanatçı; tiyatrocu, şair, romancı, sinema oyuncusu parasızlıktan, kimsesizlikten ya sokakta ya da huzurevlerinde öldü. Hâlâ birçok gerçek sanatçı her türlü temel haklardan yoksun yaşam mücadelesi vermiyor mu? Edebiyatçıların cumhurbaşkanı Vedat Günyol'u bile daha geçenlerde ev sahibi kirayı gerekçe göstererek evden çıkarmadı mı? Huzurevinde yoksulluktan ölen Enver Gökçe, pasaport verilmediği için yurtdışına tedaviye gidemeyen Ruhi Su, devlet sanatçısı seçilen Kamil Sönmez'den daha mı az sanatçıydı? O zaman bu devlet neredeydi?... Şu beleşe devlet sanatçısı olanlardan biriyle sokakta bi karşılaşsam var...

–Ne yapacaksın? Unutma onlar artık devlet sanatçısı. Düğmelerini koparmak 6 aydan başlar.

–Evet evet çok haklısın, devlet malına zarar vermekten atarlar adamı içeri valla.

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

Ölümsüz canlı

Ölümsüz canlı Türkiye'de öldü!

İngiliz basınının dünyaya duyurduğu "Targigrades" adlı mikroskobik canlı, bilimsel bir ziyaret için geldiği Türkiye'de hayata gözlerini yumdu! Bilim adamları tarafından keşfedilen ve 100 derecede kaynatılmak, saf alkol ve etere batırılmak, 6 bin atmosfer basıncıyla ezmeye çalışılmak gibi deneylere karşın hayatını sürdüren Targigrades'in ölümü şöyle oldu:

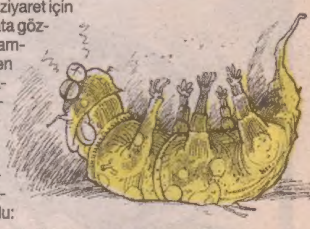

Mikroskobik deniz ayısı Targigrades, Türkiye'de sergilenmek için uçağa bindirildi. Atatürk Havalimanı'ndan müzeye gitmek üzere taksiye binen Targigrades, yolda kimlik kontrolü için polisler tarafından durduruldu. Üzerinde kimlik bulunmayan deniz ayısı gözaltına alındıktan 2 saat sonra bir duvar dibinde ölü bulundu!

Üzerinde çok sayıda cop ve darp izi bulunan Targigrades için yetkililer tarafından, "Ayağı takılıp betona çarparak öldü. Zaten gözaltına alındığında gözü toprağa bakıyodu. Öldüren Allah öldürüyo" denildi!

MANUKYAN, İLHAMİ BEKİR TEZ, PROSTAT KENSERİ VE SEFİL FARE

Altay - Sencer

'Şişli'de bir bodrum katı... Rutubetli... Karanlık... Benim küçük barınağım... Yok! Yok! Barınak değil, sığınağım... Yine odamdayım işte... Hemen küçük tüpe bir çay koyup mesaimin başına geçiyorum. Dersz bir an önce başlamam gerekiyor, çünkü bu gece sahaflardan aldığım İlhami Bekir Tez'in kitabına zaman kalsın istiyorum...

PROSTAT 20 GRAM AĞIRLIĞINDA CEVİZE BENZEYEN BİR ORGANDIR... PROSTAT KANSERİNİN ERKEKLİK HORMONUYLA DİREKT OLARAK İLİŞKİSİ VAR!.

HADIMLARDA GÖRÜLMÜYOR... ZENCİLERDE, BEYAZLARA ORANLA DAHA FAZLA GÖRÜLMÜŞ... YAPILAN ARAŞTIRMALARDA ZENCİLERİN TESTOSTERON SEVİYELERİNİN DİĞER IRKLARA ORANLA DAHA YÜKSEK OLDUĞU SAPTANMIŞ...

TIKIR! TIKIR..!

HAY ALLAH! BU SES DE NE?.

Tahta döşemenin altından sesler geliyor... Bu benim geçenlerde salondaki çekyatın altında, elimde uzun bir sopayla kıstırdığım, ancak son anda, o güne dek seyrettiğim "Mr. Mouse"ların hatırına "Allahından bul" diye affettiğim Sefil fare olsa gerek, aldırmayıp devam ediyorum dersem...

PROSTAT KANSERİ EN ÇOK KEMİKLERE METASTAZ YAPAR... ULAN NE BERBAT HASTALIK ŞU KANSER!.

Hatırlıyorum da tanımını ilk okuduğumda emperyalizme ne çok benzediğini düşünmüştüm, kanserin... Küçük bir odakta sinsi sinsi büyüyor... Büyüdükçe hücreyi işlevsiz kılıyor... Sonra diğer organ ve dokulara yayılıyor... En sonunda da organizmayı öldürüyor...

TIKIR! TIKIR! TIKIR!

VAY ALÇAK FARE..! DÖŞEMEYİ KEMİRMEYE BAŞLADI..!

Dikkatim dağılıyor... Ders çalışamam bu kafayla... Fare rahat vermiyor... En iyisi kitap okumak, hemen sahaflardan o gün aldığım İlhami Bekir Tez'in "Taşlıtarla'daki ev" adlı romanını alıyorum elime... Önsözde: başarısının sırrını anlatmış yazar...

"Halis mahalle çocuğuyum; Her mahalle çocuğu gibi mahalle, mahalleli, sokak, kaldırım, kaydırak, köşe kapmaca, mevlüt, ramazan, bayram, misafirlik, ezan, ölü, dedikodu, gölge ve güneş nedir bilirim; Güneş çocuğuyum, ihtiyaç ve zaruret çocuğuyum, halk çocuğuyum, ümit, iman, realite ve değer çocuğuyum...

Fare tıkırdamaktan vazgeçmiş durumda... Kitabı okumaya devam ediyorum... Dili eski olmasına rağmen hemen sarıyor insanı... Bazı saptamalar çok çarpıcı...

İDEAL REALİTELERİN DIŞINDA BİRŞEY OLMAMALIDIR... O ZAMAN İNSAN SURREALİST OLUR VE HER TİCARİ MAL GİBİ İDEALİ DE İMAL EDENLER VARDIR, SATANLAR VARDIR VE KULLANANLAR...

İlk baskısı 1941'te, ikinci baskısı 1984'te yapılmış "Taşlıtarla'daki ev"ne yazıkki İlhami Bekir Tez kitap dizgiye verilirken ölmüş... Çok çarpıcı bir bölümle daha karşılaşıyorum kitapta - savaşta baba, amca, dayılarını kısaca tüm sahiplerini yitirmiş ve öksüzler yurduna girmiş çocuklar bir bahçedeler ve bağırıyorlar... Sahne gözümde canlanıyor...

OSMANLIYIZ EY KARDEŞLER, BİRDİR BİZİM YURDUMUZ YÜRÜMEKTİR ÇALIŞMAKTIR PADİŞAHA BORCUMUZ, CAN VERMİŞTİR, CAN ALMIŞTIR ŞU HEYBETLİ ORDUMUZ YATAĞIMIZ TAŞTAN OLSA, YORGANIMIZ TOPRAKTAN VAZGEÇMEYİZ ŞU ORDUDAN ŞU KIRMIZI SANCAKTAN...

I. Dünya savaşı sonrasının tüm sefaletini yaşayan bu çocuklar en son şöyle bağırıyorlar "PADİŞAHIM ÇOK YAŞA"... Fare yine azdı.. Gece iyice sessizleşti... Odada boğucu bir hava... Sigara dumanı olmuş her yer... Kitabı bitirmek üzereyim... Büyük sıkıntıları günümüz insanının tıksınti yle bakacağı, hiç umursamayacağı, müthiş bir duyarlılıkla işlemiş yazar... Birazdan kitap bitiyor... Vakit bir hayli geçmiş, saat ikibuçuk olmuş... Karnım aç...

KÖŞEDEKİ KÖFTECİ AÇIKTIR ŞİMDİ..!

Devamı 6. sayfada

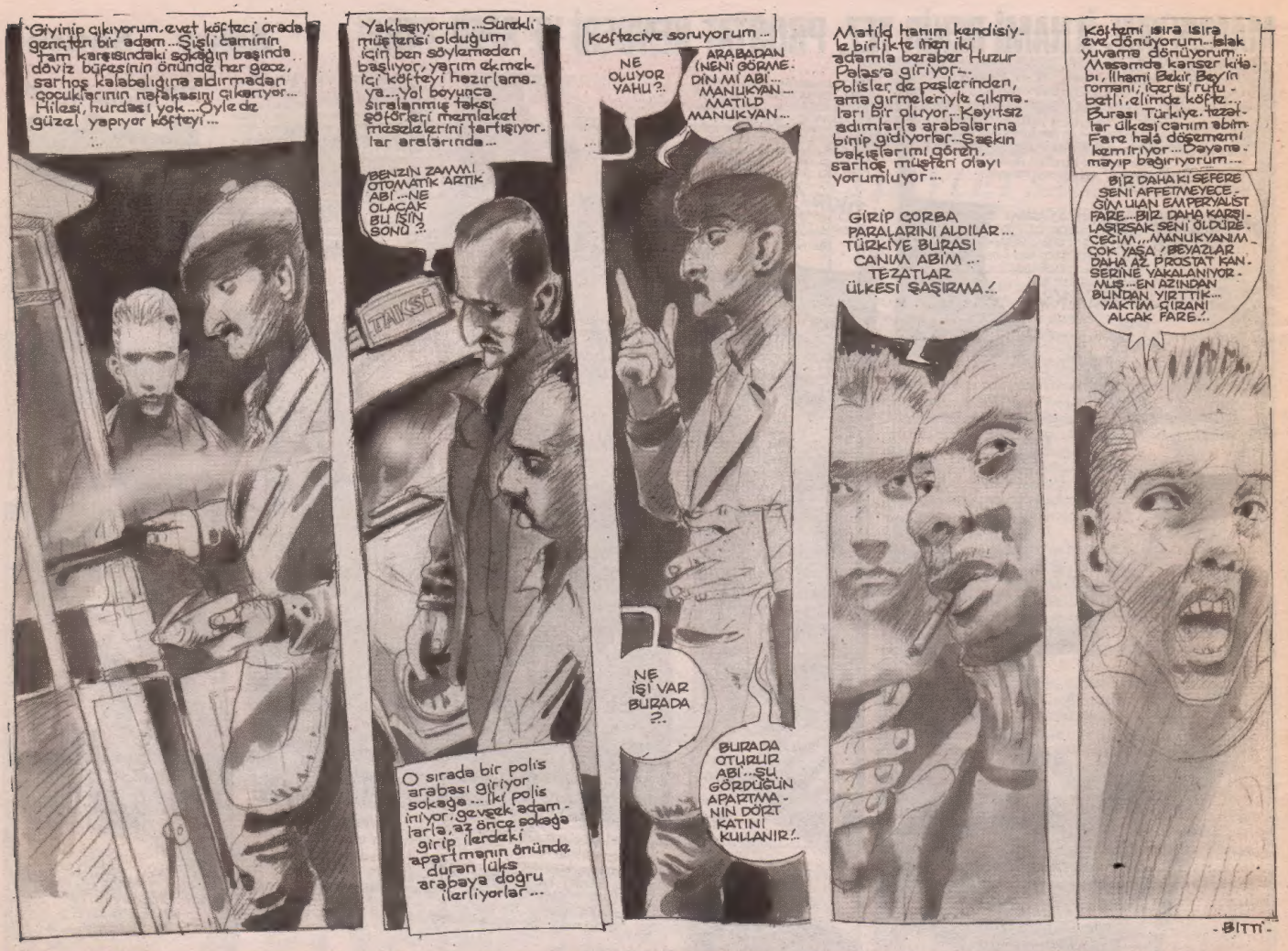

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

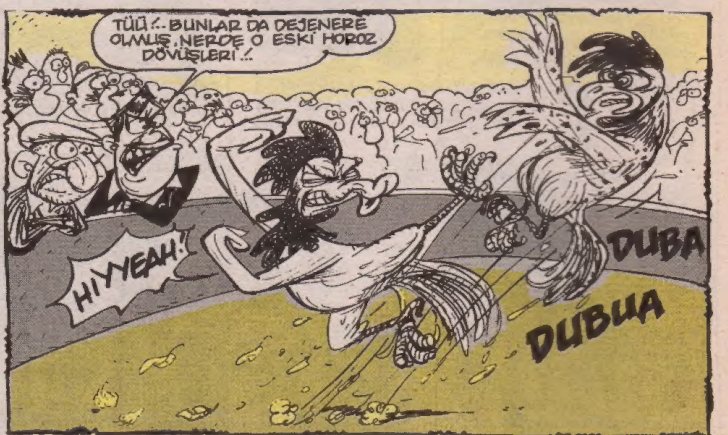

DERİN DEVLETTEN...

Kriz ne kadar derin?

Önce Radikal'den bir haber: *"Kriz ne kadar derin?"* Bu sorunun cevabı verilmiş. Tekstil ve metal sektöründe DİE'nin rakamlarına göre ufak bir üretim düşüşü olmuş. Buna rağmen sanayiciler kriz çığlıkları atarak önemli ödünler koparma çabası içinde. Hükümetten paket üstüne paket istiyorlar.

Sabancı'nın iştahla işçi atmasına neden olan *"kriz"*in, bir türlü doymak bilmeyen ve sömürücülüklerinden asla vazgeçmeyen ve işine geldi mi özelleştirmeci kesilen şark tipi kapitalist bozuntularının uydurması ve tatavası olduğu ortaya çıkıyor yavaş yavaş.

Cumhuriyet

Ulusal ekonomiye dönüş

Sadece ülkemizde değil, tüm dünyada gelecekte önemli çalkantılara neden olacak insan tanımaz ve adaletsiz ekonomik politikaların olası sonuçlarını ise Cumhuriyet'teki bir haberden okuyalım: *"Kanadalı iktisatçı Prof. Dr. Choussudovsky'nin çözüm önerisi: Ulusal ekonomiye dönüş."* Yapılan röportajda çok çarpıcı soru ve cevapları alalım buraya:

- 3. Dünya ülkeleri krizle baş etmek için ne yapmalı?

- Çözümün demokratikleşme ve sosyal hareketlerde yattığına inanıyorum. Ulusal ekonomiler yeniden canlanmalı.

- IMF ve Dünya Bankası krizden ne kadar sorumlu?

- IMF, çokuluslu şirketlerin çıkarları doğrultusunda hareket ediyor. Hazırladığı programların uygulanması için ülkelere baskı yapma yeteneğine sahip ve kararlarını Washington'da alan bürokratik bir yapı. IMF'ye göre enflasyonu düşürmek için kamusal alanda giderleri azaltmak, dış borçları ödemek için ise özelleştirme yapmak gerekli. Bütün bunlar aslında uydurma. IMF tarafından hazırlanan programlar Türkiye'nin politikası olarak tanıtılıyor, ancak IMF tarafından denetleniyor. Türkiye'de gerçek hükümete paralel bir hükümet daha var, o da IMF.

SABAH

IMF'te 10 milyar dolar hazır ama

Kredi için 2 şartı var

1 Reformcu hükümet kurun 2 Erken seçimden vazgeçin

"Kararlar moralleri düzeltti"

İşleri yok, umutları var

Medyazor durup dururken bu konuyu ele almadı. Akbaba gazete Sabah'ın tavrına bakalım bir de. Manşet: *"IMF'te 10 milyar dolar hazır, ama kredi için 2 şartı var."* Neymiş o şartlar? 1- Reformcu hükümet kurun. 2- Erken seçimden vazgeçin. Halkın gözüne sokuyor bu haberi Sabah. İlk sayfadan verilen işinden atılmış, yalvarmasından haz duyulan işçi gibilerine *"umut"* vermeye çalışıyor. Sıkmayın canınızı, karamsarlığa kapılmayın. *"Bağımsız Türkiye"* IMF sayesinde bu krizi(!) de atlatacaktır denmek isteniyor.

'Ne olur bir iş verin'

İşte gazetelerimiz, işte anlayışları! Çok yorum yapmaya gerek var mı?

...DERİN KRİZE

KURTAR BİZİ TÜRKER BABA!

Türker Alkan Radikal'daki köşesinde *"dağ başında öldürülen DHKP-C militanı gençlerden birinin babasının acıya dayanamayarak kahrından öldüğü"* yolunda bir haber okuyunca bu konuyu misyonerlik-despotlukla karışık bir ruh halinden de aldığı güçle bir güzel işlemiş. Sn. Alkan babalarla çocuklar arasında sürüp giden çatışmaları, işin içine **Turgenyev**'in ünlü romanındaki baba ve çocuğu da katarak anlatmaya çalışmış. Yazısının bir yerlerinde *"Her ciddi yazar mizahi üslubu da kullanabilmeli, bu konuda da ne denli hünerli olduğunu ispatlamalı"* diye düşünmüş olacak ki DHKP-C ismi için bakın ne yazmış. *"Yarabbim, ne de uzun isimler uyduruyorlar. Kendilerine, bu isimleri okuyup yazmakla yitirecekleri zaman devrim yapmalarını da engellemez mi acaba?"* İroni bu kadarla bitmemiş. *"Bir halk devrimi yolumuzu aydınlatacaktır"* diyerek babasıyla tartışmaya giren çocuğu için Sn. Alkan'a göre baba şöyle düşünecektir: *"...Arkadaşları mı kandırdı, ben mi şaşırttım kızımı, ne işi var Ege'nin dağlarında, Çakırcalı Mehmet Efe mi oldu bunlar?"*

Babalar ve çocuklar

TÜRKER ALKAN

Gazete köşelerine sıkışıp kalmış bir haber: Dağ başında öldürülen DHKP-C militanı (Yarabbim, ne de uzun isimler uyduruyorlar kendilerine, bu isimleri okuyup yazmakla yitirecekleri zaman devrim yapmalarını da engellemez mi acaba?) gençlerden birinin babası acıya dayanamamış, kahrından ölmüş.

Dağa çıkan kızı da gencecik, sevgiyle, umutla büyütülmüş. Nice sınavlardan, dar geçitlerden, sıkıntılardan, para biriktirip ardından maşrapayla su dökmelerden sonra üniversitenin kapısından girmiş.

Ve giriş o giriş. 'Baba, seni bizi

Bu ülkede yaşamıyor da dışardan neredeyse oryentalist bir bakış açısı bu? Sn. Alkan biri dağda biri acısından ölmüş baba-kız için neredeyse eski Türk filmi senaryosu tarzında yazmış yazısını. Ve etrafında emeklilik rüzgârları esiyor ki sonunda en büyük saptamasını da yaparak kapatmış köşesini: *"Onlar suçlu, amenna. Ya babalar? Hiç suçu yok mu babaların?"*

İyi ki **Freud**'u bir geçmiş zaman psikiyatristi olarak düşünüyoruz, yoksa Sn. Alkan'ın bu *"baba"* düşkünlüğünden çok ilginç bir yazı çıkabilirdi.

Bu ülkenin hülyalı çocukları ne çektiyse *"baba"*lardan çekti. Oysa babalar sığınılacak, şefaat dilenilecek, koruyup kollaması için her dediğine itaat edilecek insanlar değildir. Yaşlıların tecrübeleri, babaların yol göstericiliği bir yere kadar önemlidir. Kimse yaşının rantını yemeye kalkmasın! **Nâzım**'ın dizeleriyle bitirelim: *"Babamdan ileri, doğacak çocuğumdan geriyim."*

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

SELİMİYE KIŞLASI'NIN KULELERİ

İstanbul'un en barışçıl sokak adı Çiçekçi semtinde bulmaktadır. Üstünde *"Daye Kadın Sokağı"* yazılı olan tabelada, Türkçe ve Kürtçeyi bir arada görürüz. *"Daye"* Kürtçe bir sözcük olup *"Ana"* anlamına gelmektedir.

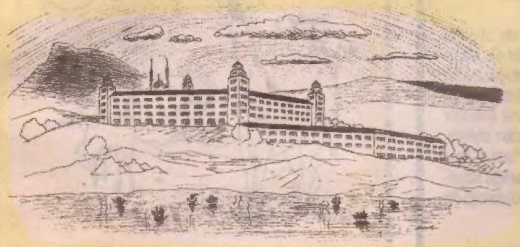

Daye Kadın Sokağı'nın iki sokak ötesinde, Kırım Savaşı sırasında **Florance Nightingale**'in, yaralıların iyileşmesi için koridorlarında lambasıyla koşuşturduğu Selimiye Kışlası yer alır. 70'li yıllara kadar kışlanın içinde bir sinema salonu olduğu ve gösterilerin halka açık yapıldığı, zaman geçtikçe unutulur. Sinema salonunun kapatılış nedeni mahkeme için ayrılan yerin davalara yetmemesi, yeni bir duruşma salonuna gereksinim duyulmasıdır. Kışlanın eski sinema salonunda, 1973 yılında yargılanmaya başlayan 256 kişiden biri de filmlerinde Kürt insanının dramını dile getiren **Yılmaz Güney**'dir!..

Kadıköy vapuruyla karşıya geçerken ya da dönüş yolunda, Semlimiye Kışlası'na takılır gözüm. Yılmaz Güney'in zindanlarında tutuklu olduğu yıllarda, Selimiye Kışlası'nın yanından geçip her sabah Zeynepkamil'den yüreyerek gittiğim Haydarpaşa Lisesi, denizden bakıldığında ne denli düzgün görünüyorsa, kışlanın konumu da o denli eğridir. 4200 No'lu öğrenci olarak okuduğum Haydarpaşa Lisesi'nin kıyıya paralel kuleleri yanında Selimiye Kışlası gelişigüzel yapılmış havası taşır. Oysa, kışlanın kuleleri pek çok İstanbullunun bilmediği bir yön tabelasıdır.

III. Selim'in emriyle yeni kurulan Nizamı Cedit ordusu için Selimiye Kışlası yapılırken kulelerin denizcilere yön göstermesi düşünülür. İstanbul Limanı'ndan Marmara Denizi'ne doğru yol alan gemilerden, kışlanın iki kulesiyle Çamlıca Tepesi bir hizada görüldüğünde batı rotasında olunduğu bilinir. Küpeştesindeki bayrak direğini bu doğrultuya getiren bir gemi, Çanakkale Boğazı'na ulaşan en kısa yolu bulmuş demektir. Bu istikamet ayrıca, Yeşilköy açıklarındaki sığlıklardan da uzak tutar gemileri.

1889 yılının 14 Temmuz günü, Beşiktaş önlerindeki gemi demir alır, ağır ağır... Bando, geminin arka tarafında *"Ey gaziler yol görüdü..."* gibi veda havaları çalarken denizciler de kendilerini yolcu etmeye gelenleri selamlamak için merasim yerlerine koşuşurlar. İrili ufaklı bir yığın sandal vardır geminin etrafında. Sıcak bir yaz gününde uğurlanan geminin güvertesine dizilen denizcilerin çocukları el sallar sandalların içinden. Kadınların ise yüzleri peçeli olduğu için gözyaşları görünmez.

Gemi Karadeniz'e doğru hareket edince evlerin balkonlarından, pencerelerinden, çatılarından bayraklar, havlular ve akla gelebilecek her türlü bez parçası sallanmaya başlanır. Yalnızca sandallara doluşan denizcilerin aileleri değil, tüm İstanbullular beklemektedir geminin yola koyuluşunu. Birbirine karşılıklı bakan Anadolu ve Rumeli hisarlarının arasına gelen gemi, burada manevra yaparak burnunu Marmara'ya çevirir. Yeniden selamladığı kıyılarda toplanan insanların sayısında hiçbir azalma olmaz. Çünkü İstanbullular, geminin Karadeniz'e değil, Marmara'ya açılacağını ve oradan da uzaklara, çok uzaklara doğru yelken açacağını bilmekteydiler. Kıyıdan yükselen bağırış, çağırış ve dualara, Yıldız Sarayı hizasına gelindiğinde, geminin padişahı selamlamak için ateşlediği toplarının sesi de eklenir.

Selimiye Kışlası'nın önüne gelindiğinde, kışlanın iki kulesi ve Çamlıca Tepesi bir hizaya gelecek şekilde istikamet alınır. Selimiye Kışlası'ndan gemiyi uğurlamak için ateşlenen toplar, İstanbul kuşlarının bir kez daha havalanmasına neden olurken Amiral Osman Bey'in sesi duyulur: *"Yelken alesta arma!.."* Bundan sonra gemide yaşanılanları Amiral Çetinkaya Apatay'ın, kitabından okuyalım: *"Mürettebat yelkenleri açtığı sırada Hafız Ali Efendi de bir başka işle meşguldu; Piri Reis zamanından beri sürdürülmekte olan bir geleneğe uygun olarak el büyüklüğündeki Kuranı-kerim'i bir muşamba sargı içine koyarak kenarlarını dikiyordu. Dikişten sonra da mukaddes kitabı ihtiva eden paketi birkaç defa balmumuna batırmıştı... Sonra da iki rekat namaz kılarak ve Fatiha Suresi'ni okuyarak, mukaddes paketi geminin en yüksek yeri olan grandi direğinin tepesine çekmişti. Yavaş yavaş ufukta geminin teknesi, bacası ve nihayet yelkenleri ve direklerinin ucu kayboldu. Gözlerden uzaklaştı. Üç beş gün sonra da Ertuğrul Firkateyni'ni, personelinin yakınlarından başka hatırlayan pek az kişi kalmıştı."*

Son görev yeri olan Çanakkale Boğaz Komutanlığı'ndan 1986'da emekliye ayrılan Apatay'ın *"Ertuğrul Firkateyni'nin Öyküsü"* adlı kitabından, gemide Haydar Efendi adında bir fotoğrafçının görevli olduğunu öğreniriz. Haydar Efendi'nin yolculuk boyunca çektiği liman, bulut, açık deniz ve uçan balıklar gibi fotoğraflar da Kaşinozaki Feneri açıklarında gemiyle birlikte sulara gömülür.

Ertuğrul bir firkateyn olsa da **Turgut Uyar**'ın *"Kadırga"* adlı şiirindeki şu dizeleri ne zaman okusam, kendisi için yazıldığı duygusuna kapılırım:

İskenderiye feneri dolaylarında tuzsuzluktur
Ve dayanıksızlıktır japon denizinde.

SUNAY AKIN

► **İki hafta sonra yürürlüğe girecek olan "İlaç Yasası"yla Türk ilaç sanayiinin iflas edeceği ve yabancı ilaçların piyasaya hakim olacağı söyle**

► **Mafyanın bulunmadığı hiçbir alan, hiçbir sektör, hiçbir konu yok! Protesto etmeye kıyamadığımız tek İtalya çıkışlı kavram " M A F Y A "!..**

► **Başbakan Yılmaz'la ANAP Genel Başkan Yardımcısı Yaşar Okuyan, "A. Bilbao-G.S. maçı üzerine, "Yalova'ya 100 milyar ek ödeneğine" iddiaya girdiler! İddiayı kaybede "Boşu boşuna Galatasaray'ı tuttuk, hem o bağırmamız, hem de 100 milyar gitti" dec**

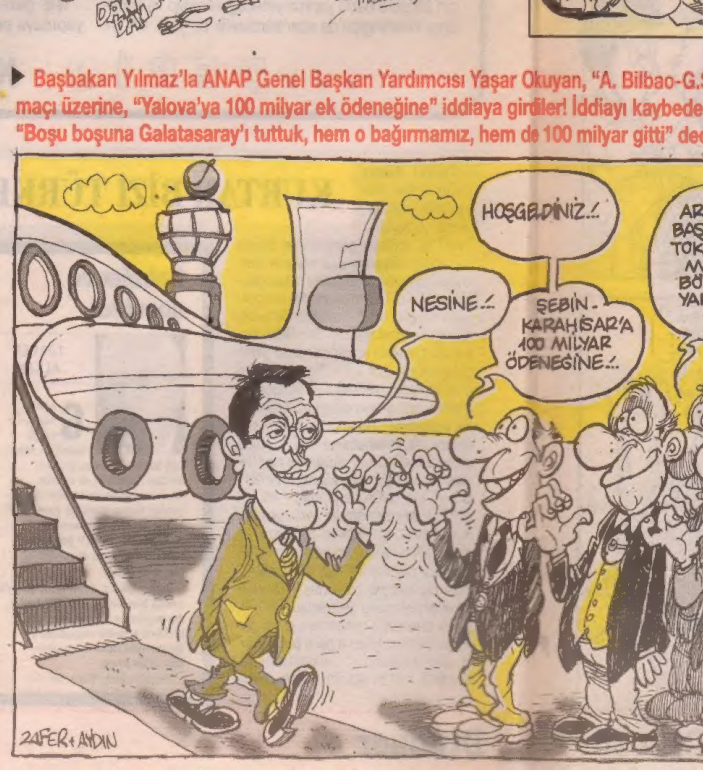

e girecek olan "İlaçta Patent
iinin iflas edeceği ve pahalı
hakim olacağı söyleniyor!

DAYAK ANILARI

Bu hafta İstanbul'dan ismini vermek istemeyen Z. K. rumuzlu okurumuz, bir dayak anısını bizlerle paylaşıyor:

"Olay, 1979 yılında Ümraniye'nin Ahmet Cevdet Paşa Ortaokulu'nda cereyan etti. Matematik dersindeydik. Kısa boylu tıknaz bayan bir öğretmenimiz vardı. Bütün ders boyunca cebimdeki sakızı ağzıma atıp çiğnemenin hayalini kurmuştum. Zil çaldı. Hoca bir iki dakika geç çıktı. Ben de o daha kapıdan çıkarken sakızı alıp ağzıma attım. Nasıl olduysa kadın gördü. Geri dönüp beni ortaya çıkardı. Boyu da yetmediği için zıplayıp zıplayıp yumrukladı dövdü. Ağır hakaretler etti. Bir ara sendeleyip düşünce, tekme attı. Bir sonraki dersin giriş zili çalınca çekti gitti."

Mektuplarınız için adresimiz: Türkocağı Cad., 39/41, Cağaloğlu - İSTANBUL
Fakslarınız için numaramız: (0212) 512 54 55

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını -yer, zaman, isim belirterek- bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bütün Dinozorcularla paylaşın...

bir alan,
k!
mız tek
F Y A "!..

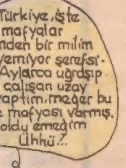

▶ Beyaz ayı avcılığı ve Yeni Demokrasi Hareketi'nde umduğunu bulamayan Cem Boyner'in yeni eğlencesi

SUALTI FOTOĞRAFÇILIĞI!..

rdımcısı Yaşar Okuyan, "A. Bilbao-G.Saray"
ğine" iddiaya girdiler! İddiayı kaybeden Okuyan,
ğırmamız, hem de 100 milyar gitti" dedi!

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Yakaladığı balıklar için sonradan üzülüp rakı içen balıkçı Şahap Altıpas'ın yazdığı şiirdir:

Ekmek parası diye diye
Kıydım canına balıkların
Bizim için ölürler ne diye
Aldım canını balıkların!

Elimden başka iş gelmez
Denizden gayrısı aklımı çelmez
Fakat bu vicdan azabı bitmez
Aldım canını balıkların!

Şahap der ki, ey balıklar
Sizinle süslendikçe sofralar
Bu garip yakar ağıtlar
Aldım canını balıkların!

Kocasının pasaportunda Romanya vizesi yakalayan Sevtap Melon adlı kadının yazdığı şiirdir:

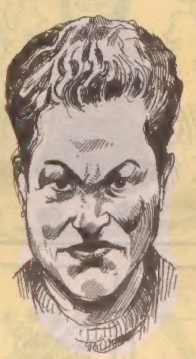

Tertemiz ederim dibi köşeyi
Hazırlanırım mis gibi döşeği
Gel gör yakaladım eşşoleşşeği
Romanya'ya gitmiş kocam Vahi!

Bana Anamur'a gidiyorm dedi
Bir mal sevkiyatından bahsetti
Ve laf kalabalığına getirdi
Romanya'ya gitmiş kocam Vahi!

Sevtap der ki, gözün doysun
Çapkınlıkta henüz toysun
Tüm Balkanlar sana koysun
Romanya'ya gitmiş kocam Vahi!

Orta hakemin koşuşuna sinir olan Kamuran Unpekmez adlı yan hakemin yazdığı şiirdir:

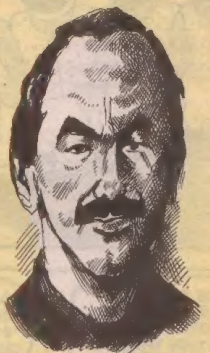

Dayısı olanın sırtı yere gelmez
Orta hakemler derdimizi bilmez
Bakın şu şişkoya maçı yönetemez
Ocağın batsın Merkez Hakem Komitesi!

Maç başlayalı beri düzgün düdük çalmadı
Bu maymun yüzünden maçta zevk kalmadı
Hiçbir uyarımı dikkate almadı
Ocağın batsın Merkez Hakem Komitesi!

Kamuran der ki, atın kafama taşı
Ki o acı bastırmaz yürekteki yası
On metre koşunca yoruluyor patlayası
Ocağın batsın Merkez Hakem Komitesi!

ALTAY MARTI

Ufak ayrıntı

Herhangi bir yazarın yarım kalmış romanındaki en silik kahramanlardan biri olmak için mi geldin bu hayata? Yazarın amansız bir hastalığa yakalanıp ölmesi ya da ülkesinin trajedisine dayanamayarak çıldırması sonucunda bir türlü bitiremediği romanının ilk sayfalarında niçin eriyip gittin? Neden hep başkalarının akıbetiyle avunur dursun yıllardır? Bak, gökyüzü külrengi; binalar mağrur; sokaklar kendine güvenli, trafik canavarı bile gününü gün ediyor. Sense kalkmış sağlıklı yaşamak için diyet yapıyorsun; vejetaryenliği keşfediyorsun; şifalı otlar peşine düşüyorsun. Neden? Uzun yaşamak için. Orta halli bir semtin birinci katında oturup o yaşta, pencereden gelip geçeni seyretmek için, üstelik de elin, bacağın titreyerek fakat için hiç titremeyerek. Yakışır mı sana hiç? Bak Azrail aleyhisselam geliyor, selam veriyor.

Eşyanın tabiatına aykırı olmanın kimseye faydası yok. Hele eşyanın insanı kurtardığı görülmüş şey değildir. Avize, halı yıkama makinesi, biblolar, porselen çay takımı ya da gümüş çatal bıçaklar! Bunlar birer görüntüdür. Kuvvetli bir ışıkta hepsi kaybolur. Geçmişin bunca mücadelesi, inim inim inleyen köleler; yarı aç, yarı tok yaşayan köylüler, barikatlarda can veren işçiler; kısaca *"büyük insanlık"* sen kalkıp da gecenin bir yarısı -hem de bir hafta boyunca- sütlaç yiyesin diye silinip gitmedi tarihten. Diyalektik denen bir şey var. **Hegel** işin içinden çıkamayınca **Marx** koydu noktayı. Kendine bir sor bakalım: Tez misin, antitez misin? Çöp vergisini herkes veriyor, senin katkın ne, bu, çok ileriye gittiğinde dönüp sana kahkahalarla gülecek hayata?

Yanıbaşında inip çıkan, kıvranan, en eski zamanlardan kalma hayvanlar gibi ürkütücü ve inanılmaz çığlıklar atan, bir zamanlar acınası, fakat şimdi neredeyse gülünesi sefalete imece usulüyle cila çekenlerin yanında olduğunu herkes biliyor artık. Kimse bağışlamayacak seni. Yüzün çürüyecek, kelimelerin anlamsızlaşacak, gülüşün buz tutacak ve sonunda ömür boyunca korktuğun şey başına gelecek. Mezarını taştan oyacaklar ve içine mevlüt şekeri koyacaklar. Melekler, o büyük sorgu esnasında kopya çektiğinin farkına varacaklar ve kafadan zebanilere teslim edecekler seni. Hoşgeldiniz, cehennemimiz sıcak sulu ve doğalgazlıdır.

Hayatında mektup bile yazamayan bir insan olarak nicedir küçümseyip duruyorsun harfleri, kelimeleri, cümleleri. Oysa senin de bir hikâyen var ve yazılabilir. Haydi, uzan şuraya da bana çocukluğunu anlat! İpucu arıyorum. Bu zalimane hırsının, bu iktidar seviciliğinin, bu gizli köleliğinin, bu kurban ruhluluğunun nedeni nedir? Yazıdan niye çekiniyorsun bu kadar? Sence sen mi saçma buluyorsun hayatı, yoksa hayat mı saçma buluyor seni?

Yaşamı bataklığa çevirmek için önce sevgiyi yok ettin. Masum ellerde belki de çok büyüyebilecek bir sevgiyi. Telaşa, kargaşaya, bencilliğe yenik düştün ve hâlâ utanmadan övünüyorsun. Enikonu hayalet olmuşsun da haberin yok. Sabahın sancılarına, gecenin gizemine inanmadığın sürece daha uzun yaşayacaksın, buna kuşku yok. Peki ya can sıkıntısı?

Yoksullar evrimini tamamladı. Artık dramlarını bilgisayara geçebiliyorlar. Kafdağı sanal bir dağdır. Gözyaşı, çaresizlik, cinnet, kıyım kısa bir süre için bu dağın arkasına çekilmiş gibi gösteriliyor herkese. Büyü hayatın bir parçası artık. Şizofren ötesi bir toplumun gözü-dili bağlı, kalbi mühürlü insanları can çekişme sıralarını bekliyorlar. Kahramanlara kimsenin tahammülü yok, kimsenin aldırdığı yok. Saray soytarısı muamelesi gören kahramanları kırpıp kırpıp cezaevlerine koyuyorlar. Gardiyanlar entelektüel hayatımıza ister istemez iz bırakacaklar yakın bir gelecekte. Bir kısım mahkûmlar volta atacaklarına oturup *"İlahi Komedya"* ya da *"Kapital"*i, hadi bilemediniz *"İnce Memed"*i okuyacaklar. Şaka, şaka!

İnsanlığın yeniden başlayabilmesi için, o çok sözü edilen cennet bahçesinde Adem mi, Havva mı, yılan mı, şeytan mı olmak istersin diye sorulduğunda şu cevabı versen ne iyi olurdu: *"Hiçbiri! Ben elma olmamak isterdim."*

Bir asır önce gözünü açabilseydin yaşama, başka bir insan olacaktım. Bu yüzden çok güvenme bu topraklara, şu cılız bedenine, şu elindekilere. *"Düşünce"* çırpınıyor çevremizde bir yerlerde. Hafta sonları arabanın bakımını yaptıracağına, biraz da kendine bak!

Uzun yaşamanın sırrı iyi düşüncede saklıdır. Bu atasözünü belki de herhangi bir millet söyleyecektir ilerde. Bekleyelim.

SEMRA CAN

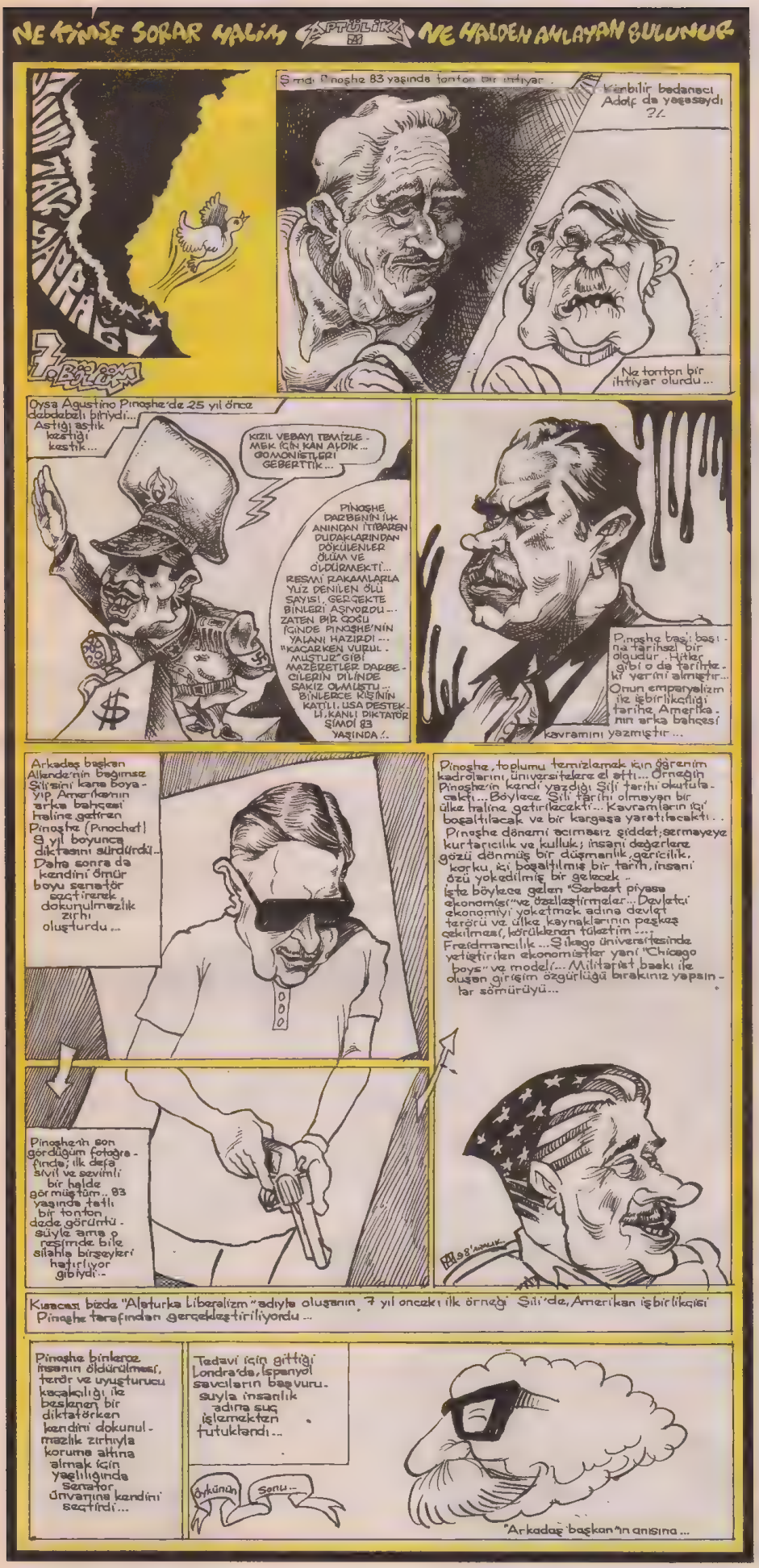

Gelen Evrak

"Dinazor" çalışanlarına

Derginizi takip etmek istiyorum, fakat bazı ilkelleriniz beni bu fikrimden caydırıyor.

Bunlardan bir tanesini örnek vermek istiyorum: En son okuduğum 71. sayısının 5 ve 6. sayfasında yayınlanan hikâyecikte *"ALLAH"*ı bir şekle sokmanız ve şeriatın ilkellik olduğunu yayınlamanız...

Siz inanmıyor olabilirsiniz, öldükten sonra herhangi bir basit nesne gibi toprağa karışıp yokluğu kabullenebilirsiniz. Fakat benim gibi ölüm ötesi hayatta, yaşanılan haksızlıkların hesabını ve yapılan iyiliğin karşılığını bekleyen bir insan olarak yok olmayı kabullenemeyen kimseler vardır. **Böylelerine saygı duymanızı diliyorum.**

Ayrıca şeriatın ilkellik olduğu belirtilmiş. Bunun sebebi olaya tek boyutla bakıldığındandır. İnkâr basittir. Kabul zordur çünkü araştırmak gerektirir. Bu sözü yazan sizler de araştırmak yerine basitliği seçerek şeriat ilkelliktir dediniz. Eğer araştırsaydınız şeriatın ilkellik değil incelik olduğunu anlardınız. **Bazı olayları da idrak edemiyorsanız, inkârın basitliğinden sıyrılınız...**

Şöyle bir savunma yapabilirsiniz: *"Bahsedilen hikâye romandan alıntı."* Ben de şöyle söylerim: *"Yayınlamanız destek ve kabulünüzü gösterir."* Yine aynı sayıda 8. sayfada yayınlanan espriye dayanarak şu soruyu insafınıza bırakıyorum:

Mazlum ve çaresizlere yardımı, yandaş kazandırma gibi göstermekle önlerini kesme çabanızla mazlum ve çaresizlere kastınız ne?

Eğer bir şeyi beğenmiyorsanız alternatifini göstermeniz lazım.

Mektubumun derginizde yayınlanmasını, benim gibi düşünenlerin olup olmadığını görmek için isterim.

M. K.

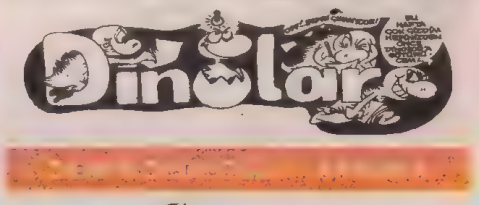

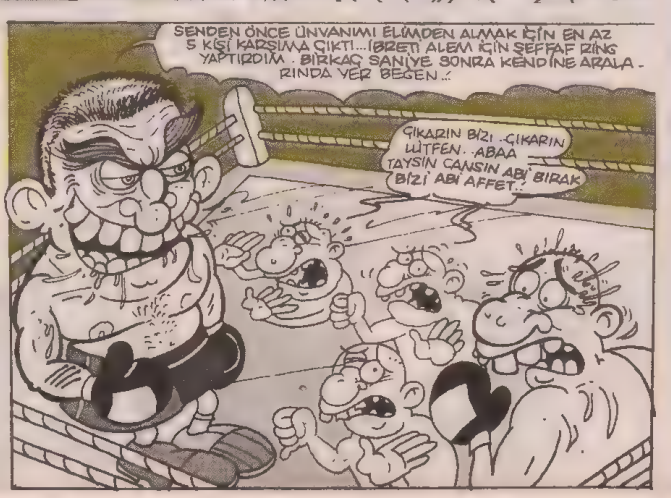

fiko'nun sarkacı

REKLAMLARI İZLEDİNİZ!..

Sütaş Ayran... Şıkşıkşıkşık...

Şirketin o hafta sonu geleneksel pikniği vardır. Piknik yapmaya gittikleri arazide de o sırada bir sürü inek otlamaktadır. Yeşil çimenleri görünce bizim milletimizin aklına hemen futbol gelir elbette. Gerçi yeşil çimenleri görmeseler de zaten akıllarından hiç çıkmamaktadır ama derhal kaleleri kurup, her ihtimale karşı devamlı yanlarında taşıdıkları kireçle saha çizgilerini çizerler. Fakat inekler, sahadan çıkmamakta direnmektedir. Sonunda yorulup kenara çekilirler. İçlerinden biri, sinirlenip topu ineklerin üstüne atar. İnekler bir 16 saniye kadar ne olduğunu anlayamazsa da sonra rastgele topa vurmaya başlar. Topun oradan oraya gitmesi hoşlarına giden piknikçiler, sahanın kenarlarına dizildikleri gibi aptal aptal inekleri seyretmeye başlar. Şirketin hepsine dağıttığı ayranları içmeden önce tesadüfen aynı anda sallayınca, bir nevi tezahürat gerçekleşir ki niekleri bi hiç etkilemez.

Çinli Zaymıns Babaya Karşı...

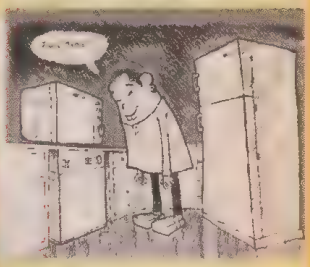

Evin reisi olan babamız, aldıkları 2-3 elektronik eşya ile birlikte eve bir de çekik gözlü biri gelince şaşırır. Önce onun, eşyaları taşımaya yardım eden çulsuz bir turist olduğunu düşünüp, cebine üç-beş kuruş para sıkıştırmaya kalkarsa da adam para kabul etmez. Bu sefer de *"Bu kadar gurur ancak bir Japonda olur"* diye düşünür ama adam Çinlidir. Üstelik de eve postu sermiş, gitmeye niyeti yoktur. Kansının şeflikten müdürlüğe terfi edince yemeklere yardımcı olsun diye bu herifi tuttuğunu sanır. *"İyi para kazanıyor. Parasını ödediği sürece bana ne"* anlayışıyla başta ses çıkarmaz. Ama Çinlinin yaptığı abuk subuk yemekler, kansının tuzu az, yağı çok yemeklerini aratmaya başlayınca; onu eşine şikâyet eder. Kansı çok şaşırır çünkü o da Hintliyi (Kadın adamı Hintli sanmaktadır) kendi işlerini hafifletsin diye kocasının tuttuğunu düşünmüştür. Çinlinin kendiliğinden peydah olduğunu anlayınca, biraz kocasına bozulursa da adamı kovmasına izin verir. Gel gör ki, bu sefer de evin küçük oğlu Çinlinin gitmesine karşı çıkar. Çünkü çocuk Çinliyi, bir tür evcil hayvan sanmaktadır. Evde besledikleri bu sevimli arkadaşıyla arkadaşlarına hava atma fırsatını kaybetmemek için direnir.

Demirdöküm Selahattin

Selahattin Duman binlerce dolarlık maaşına, yazması gereken yüzlerce yazıya, yapması için sırada bekleyen onca geyiğe ve sıcak plazasında oturup keyif çatma olanağına rağmen; kalkmış bu soğukta -ismi lazım değil- bir firmaya gidip -ne olduğu önemli değil- bir şey almıştır. Üstelik bozuk çıkan bu şeyi satanları, kendi çalıştığı yayın grubunda çıkan tonla gazetenin tüketici köşelerine şikâyet edip sürüm sürüm süründüreceğine ya da doğrudan üretici firmanın genel müdürünü arayarak aldığı her neyse ondan çeşitli renk ve büyüklükte önüne dizdireceğine; bozuk malı kucakladığı gibi satan işyerine gitmiştir. Satıcı, hiç Sabah gazetesi okumamış şanslı insanlardan biridir ve Selahattin Duman'ı tanımamaktadır. Duman kendiyle ilgilenmeyerek rakip gazetedeki **Serdar Turgut**'u okumayı sürdüren adama sinirlenir. Bağırıp çağırarak kendini tanıtır ve kendisiyle ilgilenmezse üzerine **Ahmet Vardar**'ı salmakta tehdit eder. Adam oralı olmaz. Kansının Sabah gazetesi ve yanında verilen garip isimli başka bir gazeteyi bilmem kaç yüz gün biriktirdikten sonra hâlâ alamadığı şeyleri vermedikleri sürece; **Dinç Bilgin** gelse yardımcı olamayacağını belirterek Serdar Turgut'u kaldığı yerden okumaya devam eder.

FİKRET BEKLER

KRAL VE BEN / Kaşıkadası'nda...

Soner Tuna

ODİSYA İLE YAKUP VAHŞİLERİ VE PORTEKİZLİ DENİZCİYİ TEMSİL EDİYORLARDI. ODİSYA ÇIPLAK AYAKLARI, YANIK GÖĞSÜ, İNCECİK YÜZÜ VE ÇİZGİLİ MİNTANIYLA PORTEKİZLİ DENİZCİYE YAKUP'TAN DAHA ÇOK BENZİYORDU. BİR KORSAN ÇOCUĞU KADAR VAHŞİ VE GÜZELDİ... ASLINDA ODİSYA BURGAZ ADASINDA BİR BAHÇIVAN ÇOCUĞUDUR. GARİP BİR ÇOCUKTU. BİRDENBİRE KEDERLENİRDİ. EN ÜZÜLDÜĞÜ ŞEY KENDİSİNE ÖNEM VERİLMEDİĞİNİ SEZMESİYDİ. ÇOCUKLARIN KORKTUĞU HİÇBİR ŞEYDEN KORKMAZDI. NE CANAVARDAN NE PORTEKİZLİ GEMİCİDEN, NE VAHŞİLERDEN... FAKAT GERÇEK BİR İNSAN VE ÇOCUK KARŞISINDA HEMEN DEĞİŞİR AŞAĞIDAN ALIRDI. EN KÖTÜ HAVALARDA DENİZE AÇILAN CESARETİ İNSAN KARŞISINDA BİRDEN KIRILIVERİRDİ. YAKUP ODİSYA'YI İŞİNE YARADIĞI İÇİN SEVER GÖRÜNÜRDÜ...

Devamı arka sayfada

Başlarafı 13. sayfada

SAİT FAİK ABASIYANIK'IN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANDI.

S. Gürpınar

DEVLET SANATÇILARI KOALİSYONU

ÖZET: Devlet sanatçılarına ödülleri, Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde düzenlenen görkemli ve kalabalık bir törenle verilmektedir...

- - - S O N - - -

Şakası bile komik...

B.BAYRAM.